

**ת"פ 28789/09/18 - מדינת ישראל.2.מדינת ישראל- רשות
המיסים,היחידה המשפטית מחוז מרכז-מע"מ פלילי ואח'... נגד טל
הלל,טל ברק השקעות ובניין בע"מ,ברק בהט הלל בע"מ,א.ב. אלרואי
45 בע"מ,נכסי נווה ואח'...**

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 28789-09-18 מדינת ישראל ואח' נ' הלל ואח'

ת"פ 65758-06-20 מדינת ישראל ואח' נ' הלל ואח'

ת"פ 65622-04-21 מדינת ישראל ואח' נ' הלל ואח'

לפני כבוד השופט עלאא מסארווה

המאשימה

1.מדינת ישראל.2.מדינת ישראל- רשות המיסים,היחידה המשפטית מחוז מרכז-מע"מ פלילי

ע"י ב"כ עו"ד אור הדאיה

נגד

הנאשמים

1.טל הלל

2.טל ברק השקעות ובניין בע"מ

3. ברק בהט הלל בע"מ

4. א.ב. אלרואי 45 בע"מ

5. נכסי נווה הלל בע"מ

6. קיהר בע"מ

ע"י ב"כ עו"ד תמיר סולומון

עמוד 1

גזר דין

1. הנאשם הודה והורשע יחד עם חברות שונות בניהולו בארבעה תיקים פליליים וצירף שני תיקי חקירה לגבי מעשים דומים, כך שמדובר בשישה תיקים שונים. העבירות בהן הודה הנאשם הן עבירות שונות ומגוונות לפי חוק מס ערך מוסף. כתבי האישום והתיקים השונים מייחסים לנאשם עשרות עבירות חמורות לפי סעיף 117 וסעיף 118 לחוק מע"מ.

2. הסכום הכולל של ההשתמטות ממס בכלל התיקים עומד על סך 4,546,648 ₪. מדובר בעבירות שהתבצעו על פני שנים רבות החל משנת 2011 ועד לשנת 2021.

3. האישומים השונים מייחסים לנאשם ולחברות בניהולו ריבוי עבירות של שימוש במרמה ובתחבולה במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס, ניהול פנקסי חשבוניות כוזבים, במטרה להתחמק ממס, ניכוי מס תשומות שלא כדין, אי הגשת דו"חות מע"מ תקופתיים במועד, הפרת חובת תשלום מס, מסירת ידיעה לא נכונה או לא מדויקת ומסירת ידיעות כוזבות או דו"ח או מסמכים הכוללים ידיעות כוזבות במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס.

4. במרבית המקרים מדובר בעבירות מס מהותיות, להבדיל מעבירות טכניות, אשר בוצעו על ציר הזמן, גם בתקופות בהן התנהלו ההליכים המשפטיים בתיקים המובילים.

5. למען הנוחות אסכם את כתב האישום השונים ותיקי החקר בטבלה להלן:

מועד	מספר התיק	סך ההשתמטות ממס מספר החשבוניות	מהות העבירות וסעיף האישום לפי חוק מע"מ
------	-----------	--------------------------------	--

ת"פ 28789-09-18	1,049,419 ש"ח	11	117(ב)(8) ו- 117(ב)(6)
-----------------	---------------	----	------------------------

שימוש במרמה ותחבולה בדרך של הוצאת חשבוניות בלי להכלילם בספרי הנהלת חשבונות ואי הגשת דוחות תקופתיים. 2011-2012

ת"פ 65758-06-20	424,409 ₪	11	117(ב)(5) ו- 117(ב)(6)
-----------------	-----------	----	------------------------

ניכוי חשבוניות כוזבות במטרה להתחמק ממס 2015-2017

ת"פ 65622-04-21	393,730 ₪		
-----------------	-----------	--	--

80,661 ₪

917,749 ₪	117(א)(6), 118		
-----------	----------------	--	--

אי הגשה במועד של דו"חות תקופתיים ואי תשלום מס מתחייב 2017-2021

ת"פ 69126-06-21 ₪ 349,350 2 117(א)(3)

השמטת עסקאות מהדו"ח התקופתי. 2019

תיק חקר

662150011 405,830 ₪ 19 117(א)(3) 2020-2021

תיק חקר

67215007

925,500 ₪ 3 117(ב)(3) 2020

סך הכל:

4,546,648 ש"ח

האם מתחם אחד לאירוע אחד כולל או מתחמים שונים לאירועים השונים

6. לפי תיקון 113 לחוק העונשין, על בית המשפט לקבוע תחילה האם ניתן להתייחס לנסיבות האישום כאירוע אחד או שמא מדובר במסר אירועים נפרדים המחייבים קביעת מתחמי ענישה שונים.

פסיקת בית המשפט העליון בעניין בני ג'אבר התמודדה עם השאלה העקרונית מתי ייחשבו עובדות המקרה כמקרים אירועים שונים.

בע"פ 4910/13 אהמד בני ג'אבר נגד מדינת ישראל (29.10.14) (פורסם באתר נבו), בדעת הרוב, בחוות דעתו של כבוד השופט ע' פוגלמן נפסק:

"להשקפתי התיבה "אירוע אחד" רחבה דיה כדי לכלול גם פעולות עברייניות שבוצעו על פני רצף זמן; כללו מעשים שונים; ביחס לקורבנות שונים; ובמקומות שונים. הכל - כל עוד הם מהווים מסכת עבריינית אחת. נמצאנו למדים כי הבחינה אם העבירות השונות שביצע הנאשם מהוות "אירוע אחד" היא תכליתית-פונקציונאלית".

לאור הדמיון בין העבירות השונות, על אף שמדובר באישומים שונים וחמורים, מצאתי לנכון לקבוע מתחם אחד כולל בין שלל האירועים, כאשר הבסיס הוא סכום ההשתמטות מס המצטבר כתוצאה מביצוע ריבוי עבירות מהותיות לפי סעיף 117(ב) לחוק מע"מ, לצד מספר עבירות טכניות יותר לפי סעיפים 117(א), 117(א)(3) ו- 118 לחוק (לפי חלקים

שוים כמעט).

ניתוח הפסיקה מלמד שמדיניות הענישה עוסקת באופן דומה בממד החומרה היחסית של העבירות המהותיות השונות, כאשר האלמנט המשותף הוא היסוד הנפשי המיוחד בעבירות המהותיות, התחכום, היוזמה והתכנון בביצוע, לצד הנזק לקופה המדינה גם בעבירות הקלות יותר. מדובר במסכת אחת מתמשכת, שהדומה רב בה על המפריד, ולכן אין הצדקה להפרדה מלאכותית, על דרך קביעת מתחמי עונש שונים, ולאחר מכן צבירתם (או אף חפיפה מסוימת ביניהם). סכום המחדל הכולל שנולד כתוצאה מביצוע עבירות שונות, הדומות ביניהן, מצדיק קביעת מתחם עונש אחד כולל. ממילא, בשל הצורך בקביעת המתחם לפי נסיבות ביצוע העבירות, העבירות הקלות יותר, כגון הפרת חובת תשלום מס או אי הגשת דו"חות במועד, ימצאו ביטוי יחסי ומותאם בתוך המתחם הכולל.

מתחם העונש ההולם

7. לפי סעיף 40ב לחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט לזהות את הערכים המוגנים בבסיס העבירות המיוחסות לנאשם, מידת הפגיעה באותם ערכים, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

הערכים המוגנים

8. קביעת מתחם העונש האמור נשענת בראש ובראשונה על נסיבות ביצוע העבירות. מדובר בריבוי עבירות, לאורך שנים רבות, כשהנאשם עומד במרכז, כמבצע עיקרי, ועושה שימוש בחברות השונות בניהולו. סכום המס המצטבר ממנו התחמק הנאשם גבוה מאוד (למעלה מ- 4.5 מיליון ₪). לשיטתי, לעובדה שהעבירות התפרסו על פני תקופה ארוכה של עשור שנים נודעת חשיבות רבה בקביעת המתחם. מדובר בעבירות שמלכתחילה בוצעו ביוזמה ובאופן אקטיבי, כאשר חומרה נוספת נשקפת מהמשך ביצוע העבירות במקביל ותוך כדי שהנאשם מנהל את משפטו בחלק מהתיקים.

9. האישומים השונים, בחלקם הארי, משקפים עבירת מס לא טכניות - עבירות מסוג פשע. הערכים החברתיים המוגנים אשר נפגעו במקרה דנן הם הגנה על כלכלת המדינה ועל הקופה הציבורית החיונית לפעילות המדינה; הגנה על מנגנון גביית המס ואמון הציבור בו; ערך השוויון בנשיאת נטל המס. מדובר בעבירות כלכליות שבוצעו מתוך בצע כסף, שנועדו להשיא למבצעהן רווחים כספיים ניכרים בדרך קלה. הקלות הבלתי נסבלת של שימוש ומסחר בחשבוניות כוזבות כרוכה בפיתוי רב ולכן חייבה גישה אכיפתית מחמירה. בפרט הדברים נאמרים לנוכח שיטת המיסוי בישראל המבוססת על מידה רבה של אמון בנישומים שבא לידי ביטוי בניכוי מראש ודיווח מאוחר. מעשים מסוג זה פוגעים באופן קשה באמון הניתן בנישומים, אמון המהווה מרכיב עיקרי בשיטת המיסוי.

לכן יש לשאוף, באמצעות הענישה, לביטול אלמנט הכדאיות הכלכלית בביצוע.

בענייננו, כתוצאה מביצוע העבירה נגרעו מקופת הציבור סכומי כסף משמעותיים. המעשים של הנאשם והחברות הנאשמות היו אקטיביים, כל זאת תוך ניצול שיטת הדיווח הנוהגת ויחסי האמון בין המדינה לבין הנישומים.

לאור כל האמור, אני קובע כי הפגיעה בערכים המוגנים היא גבוהה ומשמעותית, בשים לב לרשימת תיקי הצירוף השונים.

מדיניות הענישה

10. מטבע הדברים הענישה מגוונת ביותר. אך המוטיב המרכזי בעבירות הוא שיש לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל. משך המאסר נגזר מהסכום שנגזל מקופת המדינה, תקופת העבירות, ריבוי המעשים, ונסיבות מיוחדות של ביצוע העבירות.

ברע"פ 9004/18 מאירי יצחקי נ' מדינת ישראל (31.12.18), בית המשפט הדגיש את החומרה שבעבירות המס ואת הפגיעה בערכים המוגנים כך:

"בית משפט זה חזר ועמד על חומרתה של עבריינות המס, אשר נובעת מפגיעתה הקשה במשק, בכלכלה ובמגוון היבטים חברתיים הנוגעים לנטל תשלום המיסים, כמו גם מהקושי הרב שבחשיפתה. נפסק לא אחת, כי יש ליתן לחומרה זו ביטוי ממשי במסגרת גזירת עונשו של מי שהורשע בעבירות אלה, תוך מתן עדיפות לשיקולי הרתעה ולאינטרס הציבורי שבהחמרת הענישה על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם, וכאשר נקודת המוצא היא כי העונש ההולם בעבירות אלה הוא מאסר בפועל...".

אפנה לפסיקה:

בת"פ 35179-09-14 רשות המיסים, היחידה המשפטית אזור מרכז ותיקים מיוחדים נ' אבו כאשף ואח' (2019), שם הורשעו הנאשמים בעבירות של ניכוי מס תשומות שלא כדין לפי סעיף 117(ב)(5) וסעיף 117(ב)(2)(3) לחוק מע"מ ובעבירה של הכנה, ניהול, או הרשאה לאחר להכין או לנהל פנקסי חשבונות כוזבים במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס לפי סעיף 117(ב)(6) לחוק מע"מ. על פי האמור בהכרעת הדין, בין השנים 2008 ועד 2011, ניכו הנאשמים בדו"חות התקופתיים של הנאשמת, 119 מסמכים הנחזים להיות חשבוניות מס של קבלני משנה שונים וזאת מבלי שעשו או התחייבו לעשות את העסקאות שלגביהן הוצאו החשבוניות. כמו כן, הנאשמים רשמו מסמכים אלו בספרי הנהלת החשבונות של הנאשמת וניכו שלא כדין את מס התשומות הגלום בהן בדיווחיהם התקופתיים למנהל מס ערך מוסף. הסכום הכולל של המע"מ ב-119 החשבוניות שבהן הורשעו הנאשמים הוא 1,701,885 ₪. בית המשפט קבע מתחם עונש הנע בין 10 חודשי מאסר ועד 30 חודשי מאסר, וכן, מתחם קנס שנע בין 50,000 ₪ ועד 120,000 ₪.

ומאסר על תנאי.

רע"פ 8336/18 ח'דר עודה נ' מדינת ישראל (5.12.18) (להלן: "רע"פ עודה"), עניינו של המבקש נדון בבית המשפט השלום בירושלים בת"פ 7020-11-14, המבקש הורשע במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן ב-41 עבירות לפי סעיף 117(ב1) לחוק מס ערך מוסף יחד עם סעיף 117(ב2)(3) לחוק מע"מ וב-50 עבירות לפי סעיף 117(ב1) לחוק מע"מ, בשתי עבירות לפי סעיף 117(ב5) לחוק מע"מ וסעיף 117(ב2)(3) לחוק מע"מ ובשתי עבירות לפי סעיף 117(ב8) לחוק מע"מ וסעיף 117(ב2)(3) לחוק מע"מ, בהתאם לעובדות כתב האישום לאורך השנים 2010-2013, הנפיק המבקש ביחד עם אחרים חשבוניות פיקטיביות בסכום כולל של כ-35,000,000 ש"ח, שהמס הגלום בהן הוא כ-5.6 מיליון שקלים וניכה מס תשומות שלא כדין בסך כולל של כ-3 מיליון שקלים. בית משפט השלום קבע מתחם עונש שבין שנתיים וחצי ועד חמש שנים וכן קנס כספי. לבסוף נגזרו על הנאשם 36 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים וקנס בסך 300,000 ₪. המבקש הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי, בית המשפט המחוזי קבע כי לא נפל פגם המצדיק התערבות בעונש, אולם בשל התדרדרות נוספת במצבו הנפשי של המבקש מאז ניתן גזר הדין ולפנים משורת הדין, הקל ברכיב המאסר בפועל וקבע שיעמוד על 32 חודשים. בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות ערעור.

ברע"פ 6781/18 סלימאן סאמר בע"מ נ' מדינת ישראל, המבקשים הורשעו בביהמ"ש שלום בביצוע עבירות לפי חוק מע"מ. המבקשים הגישו בין השנים 2001-2007, 36 דוחות תקופתיים במסגרתם ניכו תשומות ללא תיעוד כדין בסכום של 4,031,856 ₪. ביהמ"ש שלום קבע מתחם עונש שנע בין 15 חודשי מאסר ל-36 חודשי מאסר ומתחם קנס בין 30,000 ₪ ל-150,000 ₪ ולבסוף השית על הנאשם 24 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס בסך 50,000 ₪. המדינה הגישה ערעור, ביהמ"ש המחוזי דחה את הערעור לעניין המאסר וקיבל את הערעור לגבי הקנס, כך שהקנס הועמד על סך 100,000 ₪. בקשת רשות ערעור שהוגשה לביהמ"ש העליון נדחתה ונקבע כי המבקש לא הצביע על סטייה ממתחם העונש.

בעפ"ג (מחוזי י-ם) 21791-08-17 מואמנה נ' מדינת ישראל (21.03.2018), דובר בסכום בסך כולל של מעל 3.5 מיליון ₪, אך במאות חשבוניות פיקטיביות השייכות לשבעה עוסקים שונים. נקבע מתחם עונש הולם של מאסר בפועל לתקופה שבין שנתיים לבין ארבע וחצי שנים. על הנאשם שם - בעל עבר פלילי מכביד, שהודה ונטל אחריות אך לא הסיר מחדלים - הושת עונש של שלוש שנות מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס כספי בסך של 40,000 ₪.

ברע"פ 5872/14 ירון נ' מדינת ישראל (2.10.2014) דחה בית המשפט העליון בקשת רשות ערעור של הנאשמים שהורשעו בהשמטת הכנסה בסך 6 מיליון ₪ על פני 3 שנים. בית משפט השלום השית על הנאשמים 24 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים (10 חודשים ו-5 חודשים), קנס בסך 400,000 ₪. בית המשפט המחוזי התחשב בהסרת המחלל ובנסיבות נוספות, והפחית את עונש המאסר ל-18 חודשי מאסר. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 15 ל-40 חודשי מאסר בפועל.

עפ"ג (מחוזי תל אביב) 7254-09-13 מדינת ישראל נ' פרץ (2.12.2013) קיבל בית המשפט את ערעור המדינה על קולת העונש שהושת על המשיב, שהורשע בעקבות הודאתו בביצוע 6 עבירות של השמטת הכנסה בסך של 5.3 מיליון ₪, ולאחר שנקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 18 ל-30 חודשי מאסר בפועל, הוחמר עונשו מ-18 ל-24 חודשי

מאסר בפועל. יתר רכיבי גזר הדין (12 חודשי מאסר על תנאי, וקנס בסך 110,000 ₪ או 5 חודשי מאסר תמורתו) נותרו על כנם. המחדלים לא הוסרו.

ברע"פ 1717/14 ליזרוביץ נ' מדינת ישראל (30.3.2014), נדחתה בקשת רשות ערעור לאחר שבית המשפט המחוזי החמיר את עונשו של המבקש והעמידו על 30 חודשי מאסר בפועל (חלף 18 חודשי מאסר בפועל שהושתו בבית המשפט השלום) תוך קביעה כי ערכאת הערעור איננה מממזה את הדין. המבקש הוציא 291 חשבוניות פיקטיביות, בסכום כולל של כ-32 מיליון ₪ באמצעות הקמת חברה בלתי פעילה. סכום המע"מ שהיה גלום בחשבוניות הוא בסך של כ-4.5 מיליון ₪.

11. מסקנתי היא אפוא שמתחם העונש ההולם, בשים לב לתיקים השונים, שישה במספר, שבוצעו במשך התקופה, ולנסיבות החמורות של ביצוע חלק מהעבירות, בכל הנוגע לעונש המאסר נע בין 18 חודשי מאסר ועד 40 חודשי מאסר.

אשר לקנס, מצאתי כי מתחם העונש ההולם בהיבט זה, גם כשאני לוקח בחשבון מצבו הכלכלי של הנאשם, נע בין 80,000-250,000 ₪.

12. הסנגור הציע מתחם כולל שנע בין 9 חודשי מאסר ועד 20 חודשים. אין בידי לקבל מתחם זה. מדובר במתחם מקל באופן מופרז. אציין כי הסנגור הציע גם מתחמים שונים לפי האישומים כאשר סכימתם לכדי מתחם אחד כולל (25-68) קרוב למתחם הכולל שמצאתי מתאים. מנגד, המדינה אף היא עתרה למתחמים שונים לפי התיקים השונים, אך הציעה בנוסף מתחם אחד כולל (26-42).

13. בעניין מתחם הקנס, התחשבתי בריבוי העבירות שמטרתן גריפת רווחים קלים על חשבון הציבור, אך מצד שני לא ניתן היה להתעלם מטענת הנאשם באשר למצבו הכלכלי. כידוע, במתחם הקנס, יש להתחשב, כבר בשלב הראשון של בניית גדרי המתחם במצבו הכלכלי של הנאשם.

14. במקרה דנן, בהעדר נסיבות יוצאות דופן, לא מצאתי נסיבות מיוחדות המצדיקות סטייה ממתחם העונש ההולם, לחומרה או לקולה. כפי שניתן לראות בהמשך גזר הדין, מצאתי למקם את עונשו של קרוב לאמצע המתחם, ונימוקי לעניין זה, מסבירים למעשה מדוע גם לא מצאתי לסטות המתחם.

קביעת העונש בתוך מתחם העונש ההולם

15. אעיר תחילה שבמסגרת הטענות בכתב צירף הנאשם ראיות ומסמכים רבים והתביעה, בצדק, התנגדה להגשתם, שכן הגשת ראיות בשלב העונש כפופה לדיני הראיות (ראו סעיף 40 לחוק העונשין), ולכן, לא מצאתי לייחס משקל לחוות הדעת הפסיכיאטרית שהוגשה כנספח לטענות לעונש בכתב.

16. הנאשם הוא אדם מבוגר יחסית, בן 60, וסב לנכדים. על אופיו העידו לטובתו עדים שונים והוגשו מכתבים (ראו למשל מכתביהן הנרגשים של בתו של הנאשם וגרושתו לעניין הקשר הרגשי לבין הנכד הבכור). ניתן להתרשם שמדובר באדם מיטיב לסביבתו, שמונע מרצון לסייע לקרוביו. בנוגע למצבו הכלכלי הוגשו מסמכים מהם ניתן ללמוד על חובות בסכומים גדולים (ראו מכתבו של הנאשם).

17. בעת קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם, לקחתי בחשבון לחומרה את אי הסרת המחדלים מושא כתב האישום למרות הזמן הרב שחלף מאז העבירות מבלי שהנאשם הסדיר את חובו לרשויות המס. בית המשפט העניק לנאשם הזדמנויות רבות עת דחה את הדיונים שוב ושוב לשם כך.

בעניין זה, לא מצאתי לייחס משקל רב לטענת הנאשם באשר לנכונותו להסיר את המחדל וטענתו כי הדבר נמנע ממנו באשמת הרשויות.

הסנגור טען כי "הנאשם עשה ככל שלא ידו בכדי להשיב את הנדרש בהליך הפלילי, ולעמוד מלפי בית המשפט הנכבד כשעבירותיו כופרו באופן מעשי, אלא שמאמציו אלה נחסמו שלא בשליטתו ובטובתו".

בתמיכה לטענתו זו הגיש הסנגור התכתבויות עם אגף הגבייה, ואף העיד הנאשם מטעמו מר אלי עמר שציין שהיה מוכן להסרת המחדל עבור הנאשם, אך נתקל בסירוב מצד רשות המסים.

דא עקא שעדותו של מר אלי עמר חושפת את הקושי בקבלת עמדת ההגנה:

"טל פנה אלי וביקש את עזרתי לאחר שבחנתי את כל הדברים. אמרתי שאני מוכן לשלם את החוב שלו לרשויות המס שזה סדר גודל של כ- 3 מיליון שקל. אני מחוכן [צ.ל מוכן] לקחת את החוב לשלם. התנאי שלי היה לענין וזה כתבתי, שאני מוכן לשלם, לרשום שיק על סך של 3 מיליון שקל ובתנאי שהעונש שלו לא יהיה מאסר אלא עבודות שירות".

...

ש. בימ"ש אמרת שאתה מוכן להעביר את הכסף בלבד שיבטחו לך שלא ייכנס לכלא ?

ת. בדיוק.

.....

ש. למה לא העברת למע"מ את הכסף?

ת. אני עניתי על כך. ביקשנו לסגור את התיק.

(עמ' 22 לפרוטוקול)

זאת ועוד. במכתבו לרשות המסים (נ/2) ביקש הסנגור כי יתאפשר לנאשם פריסת תשלומים לצורך הסרת החוב, המחדל הפלילי במאובחן ובמנותק משאר חובות הנאשם. בקשתו זו סורבה מהטעם:

"בקשות להסדר פריסת תשלומים מותנה בכך שהדוחות התקופתיים/שומות, שאינם נושא ההסדר, הוגשו ושולמו במלואם.

לא ניתן לבצע לבקשתך, הסדר פריסת תשלומים על החוב הפלילי בלבד כאשר יתר החובות לא שולמו (דוחות תקופתיים, שומה וכו') (נספח א' לתגובת התביעה לטיעוני ההגנה הכתובים לעונש).

18. כידוע, נישום יכול לשלם סכומי כסף לרשויות המס, גם כאשר מדובר בתשלומים חלקיים, קרי "הסרת מחדל" באופן חלקי, טיפין טיפין, עד להסרה מלאה או למצער חלקית. ואכן, נמסר לסנגור כי מרשו יכול "לשלם את חובותיו הפליליים בתשלומים ובהתאם ליכולותיו, אך אין הדבר יחשב כהסדר פריסת תשלומים, לעניין הפסקת פעולות אכיפה" (נספח א' לתגובת התביעה). על פני הדברים, ולאור עדותו של מר אלי עמר, הנאשם לא היה מוכן או יכול היה לשלם תשלומים שונים על חשבון המחדל, ללא "הבטחה" מצד רשויות המס שהכספים ינותבו לטובת המחדל בתיקים הפליליים, עד להכרזה שהמחדלים הוסרו במנותק מיתר חובותיו של הנאשם. הוא אף הגדיל לעשות כאשר ציפה להסכמה מראש כי עם הסרת המחדל תגביל המדינה עמדתה לעונש מבלי עתירה למאסר בפועל מאחורי סורג ובריא.

19. הימנעות הנאשם (גם אם בשל עמדת חברו אלי עמר) מתשלום חובותיו בתגובה לאי הסכמת הרשות לייחד את התשלומים להסרת המחדל הפלילי או לשינוי עמדתה העונשית באופן ממשי, איננה מבססת טענתו למאמצים בלתי מסויגים להסרת מחדל.

אמנם, פניות הסנגור והנאשם לרשות המסים משקפות השתדלות וניסיון להביא לפתרון מעשי במגבלות יכולותיו של הנאשם, אך כאמור, מדובר בהתניה שלא הייתה מקובלת על הרשות מסיבות לגיטימיות מבחינתה. בהקשר זה אפנה עוד ל- נ/1 לעניין מאמצי הנאשם, בדרך הגשת תביעות, לגבות כספים המגיעים לו מגורמים שונים.

לאור האמור, יש לראות בנאשם כמי שהיה נכון להסיר את המחדל, אך זאת לפי תנאים שביקש להכתיב לרשות. ולכן, אין לייחס לאותו "נכונות" מסויגת ומותנית משקל רב לעניין העונש.

20. בשולי הדברים, אציין כי לא מצאתי לייחס משקל רב לסכום של כ- 550,000 ₪ שנזקפו לטובת הנאשם ברשות המס, ואשר מפחיתים (באופן טכני אוטומטי), את גובה סכום המחדל, שכן אין בעניין זה כדי ללמד על מאמצים מצדו של הנאשם להסיר את המחדל (ראו לעניין זה רע"פ עודה לעיל).

21. עוד יש להתייחס לעברו הפלילי המשמעותי של הנאשם, הכולל בתוכו 13 הרשעות בעבירות שונות ומגוונות,

לרבות: עבירות מס, בעבירות מרמה וזיוף, עבירות לפי חוק התכנון והבניה, ואף עבירות אלימות חמורות ועבירות רכוש. למען האיזון אציין שלא נגזרו על הנאשם מאסרים בפועל לריצוי מאחורי סורג וברית, כך שהוא צפוי למאסר הראשון בחייו.

22. על אף שחלק מהעבירות הן ישנות מאוד, ספק בעיניי אם הנאשם זכאי "ליהנות" מהקלה שנובעת מחלוף הזמן, זאת, על שום שהעבירות המאחורות בוצעו והמשיכו גם לאחר שהנאשם ניהל את משפטו בתיק המוביל. מדובר ברצף עבירות ארוך שנים משנת 2011, 2012, 2015, 2017, 2019, 2020, 2021. הרצף של ביצוע העבירות שומט את הקרקע מתחת לטענת חלוף הזמן. טענה זו של חלוף זמן מתארת מצב דברים של אדם שנותן את הדין היום על עבירות שבוצעו לפני זמן. כאשר הנאשם ממשיך לבצע את עבירות, אפקט "חלוף הזמן" מאבד כוחו לטובת השיקול לחומרה בעניין חזרתיות ושיטתיות. כמו כן, עליי לציין כי רוב הדחיות שניתנו בתיק, שהוגש בשנת 2018, היו בעטיו של הנאשם.

23. מנגד, יש לייחס משקל משמעותי להודאתו של הנאשם בכלל התיקים וצירוף התיקים, דבר שיכול ללמד על נטילת אחריות והכרה בפסול במעשיו. הודאת הנאשם בשישה תיקים, חסכה זמן ומשאבים רבים, והיא כאמור ניתנה בשלבים מוקדמים, ללא שמיעת ראיות בתיקים השונים.

24. כמו כן, יש להתחשב במצבו הרפואי של הנאשם (לא מצאתי לנכון לפרט את התחלואים השונים מפאת צנעת הפרט), בנסיבות האישיות והמשפחתיות, וכן במצבו הכללי, והקושי בריצוי מאסר ממושך לראשונה בחייו (לפי גיליון הרישום הפלילי ריצה בעבר תקופות מאסר בעבודות שירות).

25. ההודאה והנסיבות האישיות הקשות מהווים משקל נגד לעבר הפלילי המשמעותי ולאי הסרת המחדל. כמו כן, העבר הפלילי של הנאשם יקבל ביטוי עקיף מעצם ההכרח בהפעלת המאסרים המותנים.

מצבו הרפואי של הנאשם, גילו, והעובדה שלא ריצה מאסר בפועל מימיו, עומדים כמחסום בפני עתירתה המוצדקת של התביעה להצבת העונש בחלקו העליון של המתחם, בין השאר, משיקולי הרתעתו האישית.

הפעלת המאסרים המותנים

26. מדובר בשני מאסרים על תנאי שניתנו במסגרת שני גזר דין ישנים יחסית. האחד, ניתן בשנת 2011 לגבי עבירות משנת 2002-2003, והשני, משנת 2016 לגבי עבירות משנת 2011-2012.

בקשת התביעה להפעלת התנאי משנת 2016 (ת"פ 4828-06-15)

27. תכלית המאסר על תנאי היא להרתיע את העבריין מחזרה על מעשים דומים, ומכאן שבחינת תחולת המאסר המותנה תיעשה לפי בחינה מהותית של השוואה בין נוסח המאסר המותנה לבין המעשים בהרשעה הנוכחית.

בע"פ 49/80 מסילתי נ' מ"י (16.6.80):

"המבחן להפעלת התנאי אינו מבחן טכני-פורמלי אלא מבחן מהותי-ענייני. השאלה אינה אם הנאשם הועמד לדין והורשע בעבירה המפורטת בתנאי (התנאי "גניבה" - ההרשעה "גניבה"), אלא השאלה היא האם התנהגותו הפלילית של הנאשם (עליה הועמד לדין והורשע) מקיימת את היסודות של עבירת התנאי... ההשוואה הראויה אינה בין יסודות עבירת התנאי כפי שהיא מופיעה בספר החוקים, לבין יסודות העבירה בה הורשע הנאשם, כפי שהיא מופיעה בספר החוקים. ההשוואה הראויה היא בין יסודות עבירת התנאי כפי שהיא מופיעה בספר החוקים, לבין היסודות המתקיימים בהתנהגותו של הנאשם, כפי שהורשע עליהם, הלכה למעשה".

עוד נקבע ברע"פ 6352/12 מחמוד סעדה נגד מדינת ישראל (2012):

"סוגית פרשנותו והפעלתו של עונש מאסר מותנה הגיעה לפתחו של בית משפט זה בעבר, והודגש כי השאלה אם העבירה המאוחרת באה בגדרי התנאי נבחנת על-פי הערך החברתי עליו באה העבירה להגן".

28. המאסר המותנה הרלוונטי "שלא לעבור עבירה בה הורשע" מתייחס לעבירות של ניסיון לקבלת דבר במרמה, זיוף מסמך לקבל באמצעותו דבר, שימוש במסמך מזויף, עבירות לפי סעיפים 415, 418, 420 לחוק העונשין. האם הרשעת הנאשם בתיק זה (ת"פ 65758-06-20), בין השאר, בעבירות לפי סעיפים 117(ב)(5) ו- 117(ב)(6) לחוק מע"מ יכולה להפעיל את המאסר המותנה.

לכאורה, התשובה צריכה להיות שלילית, שכן הגדרת התנאי מתייחסת לעבירות מסוימות לחוק העונשין והעבירות הרלוונטיות הן עבירות לפי חוק מע"מ.

29. ואולם, כאמור בפתח הדברים, הבחינה נעשית לפי מבחן מהותי (לפי יסודות העבירה והערך המוגן), להבדיל מבחינת טכנית צורנית (סעיף האישום או מיקומו בספר החוקים). כאשר מעיינים בכתב האישום הרלוונטי התמונה נעשית מורכבת יותר. לפי כתב האישום הנוכחי, הנאשם ניכה 11 חשבוניות כוזבות, הנחזות להיות חשבוניות כדין, מבלי שעשה או התחייב לעשות את העסקאות לגביהם הוצאו החשבוניות, והכל במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס. על אף שמדובר בעבירות מסוימות שממוקמות מחוץ לחוק העונשין בחוק מע"מ, הרי ביסוד העבירות לפי חוק מע"מ מעשים שבמהותם הם קבלת דבר מרמה. ומהי מרמה? הצגת מצג שווא והשגת טובת הנאה.

30. לפי הגדרה זו, במעשיו של הנאשם יש משום מעשה רמייה מובהק. ניכוי חשבוניות מס כדי לזכות בהפחתה שלא כדין בסכום המס המתחייב. העובדה שקיימת הוראת חוק ספציפית (בחוק מע"מ) שמתארת את המעשה המדויק של הנאשם, איננה מבטלת את טענת התביעה לפיה מעשי הנאשם אינם אלא מופע פרטי של קבלת דבר במרמה. המיקום הגיאוגרפי איננו מכריע בכגון דא, לנוכח תכליתו הכללית של "מוסד" המאסר המותנה. לא זו אף זו, המעשים בהם הורשע הנאשם בתיק הנוכחי, מגלמים רכיבים "נוספים" ואף יסוד נפשי מיוחד (מטרה). לכן, העבירות בהן הורשע כאן חמורות יותר והן "בולעות" בתוכן את עבירת קבלת הדבר במרמה. משההרשעה בעבירה המפעילה כוללת בתוכה גרעין

של קבלת דבר במרמה אליה הצטרפו נסיבות נוספות, לא ניתן לדחות את טענת התביעה לפיה מעשיו של הנאשם מקיימים את התנאי. מאסר מותנה בעטייה של התנהגות מרמית כללית יופעל גם אם הנאשם החליט לרכז את פעילותו המרמית בתחום המס.

31. על אלמנט המרמה, העורמה והתחבולה בעבירות המס לפי סעיף 117(ב) לחוק מע"מ, אני מפנה לסעיף 117(ב)(8) לחוק מע"מ אשר הוגדרה כעבירת סל כללית לתתי סעיף 117(ב) לחוק מע"מ השונים: "השתמש בכל מרמה או תחבולה או שהרשה לאחר להשתמש בהן או עשה מעשה אחר". סעיף סל זה, מלמד על מרכזיות אלמנט המרמה בעבירות לפי סעיף 117(ב) לחוק מע"מ ותומך בגישתי לפיה יש לקרוא לתוך תתי הסעיף אלמנט זה כאלמנט משותף לכלל תתי הסעיף.

32. כמו כן, הפסיקה התייחסה לממשק בין עבירות המרמה לבין עבירות המס לפי סעיף 117(ב) לחוק מע"מ. ראו להלן בע"פ 3336/12 גבריאלי רבי נגד מדינת ישראל (2013):

"כתוצאה מפעולות המרמה שביצע, השיג המערער את "הנחת דעתם" של רשויות המס וקיבל הקלות בהיקף חבות המס שלו. בכך קיבל המערער דבר במרמה (ראו והשוו: ע"פ 3363/98 קניאז'ינסקי נ' מדינת ישראל, פ"ד נג(2) 479, 519 (1999)). ואכן, בא כוח המערער עצמו ציין כי "לכאורה ניתן לטעון כי מי שהגיש דו"ח כוזב לרשויות המס (בין אם משום שנוכה בו מס תשומות מבלי שיש לו מסמך כאמור בסעיף 38 לחוק מע"מ ובין אם משום שהשמיט מהדו"ח הכנסה שחייב היה לכלול) הינו מי שעבר עבירה של קבלת דבר במרמה שכן הוא הפחית את חיובו במס, ועשה זאת במרמה, על ידי מצג שאינו נכון כאילו יש בידיו מסמך כאמור בסעיף 38 לחוק מע"מ או כאילו שלא היתה לו הכנסה" (עמוד 3 לעיקרי הטיעון מטעם המערער). דברים אלה אמנם נאמרו לענין טענת המערער בה דנו לעיל לפיה אין מקום להעמדה לדין על עבירות על חוק העונשין במקביל להעמדה לדין על עבירות המס הספציפיות, אולם - גלומה בדברים התשובה לטענה בדבר אי-הוכחת העבירה של קבלת דבר במרמה".

לאור האמור, אני מקבל עמדתה המשפטית של התביעה וקובע שמדובר במאסר על תנאי שניתן להפעילו לנוכח הרשעת הנאשם בתיקו. טענות הנאשם במסגרת התנגדותו להפעלת התנאי יבואו לידי ביטוי באופן החפיפה וההצטרבות בין המאסר המותנים (חפיפה מלאה).

התנגדות ההגנה להפעלת התנאי משנת 2011

33. העובדה שהמאסר המותנה שהוטל בת"פ 7489/04 (שלום ת"א), בשנת 2011, הוא ישן מאוד ואף מתייחס ככל הנראה לעבירות ישנות נוספות מלפני שנת 2004, איננה מצדיקה אי הפעלת המאסר המותנה חב ההפעלה (לאור ריבוי העבירות). לנתון זה ינתן משקל בשאלת החפיפה בין המאסרים המותנים, בינם לבין עצמם, ובינם לבין המאסר בפועל שייגזר בתיק זה.

34. טענתו הנוספת של הסנגור היא לפי נוסחו של התנאי "7 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים החל מהיום על כל עבירת מס" הוא רחב מדי ומעורר קושי. אין בידי לקבל טענה זו. מדובר בטענה בעל אופי "ערעורי" לגבי פסק דין חלוט. ייתכן שמדובר בניסוח רחב, אך אין מדובר בחריגה מסמכות, ובמילא מדובר במאסר על תנאי חב הפעלה.

35. אציין, בשולי הדברים, שאין כל משמעות לשיבוש רישום המאסר המותנה בתוך גיליון הרישום הפלילי (נרשם שם בטעות "עבירות בהן הורשע או עבירות לפי פקודת מס ההכנסה"). רישום זה נעדר משמעות או תוכן מכונן, להבדיל מתוכן שמשקף את גזר הדין. התנאי נקבע בגזר הדין ואין נפקא מינה שהוא עוות בגיליון הרישום הפלילי.

36. כמו כן, עתירתו העיקרית של הסנגור בהקשר של המאסר המותנה משנת 2011 (להאריכו) איננה אפשרית משני טעמים: האחד, מדובר במאסר מותנה חב הפעלה לנוכח ריבוי המקרים (לפי כתב האישום בת"פ 18-09-28789). השני, לא ניתן להאריך מאסר על תנאי בצד הטלת מאסר בפועל בגין התיק החדש (אף לא בעבודות שירות) וברי שלא ניתן להימנע בתיק זה ממאסר בפועל כליל, ואף הסנגור לא ביקש זאת.

37. למרות האמור, ולנוכח הקשיים עליהם עמדתי בכל הנוגע למאסרים המותנים, אני סבור שנכון להפעילם בחפיפה מלאה ביניהם, כך שהתנאי משנת 2016 ייבלע בלאו הכי בתנאי הארוך יותר, אך זאת במצטבר לעונש שיוטל על הנאשם בתיק זה.

אשר על כן, אני גוזר על הנאשם 1 את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 24 חודשים.

ב. מורה על הפעלת שני המאסר המותנים בני 6 ו- 7 חודשים (ת"פ 15-06-4828 ות"פ 04/7489 בהתאמה) וזאת בחפיפה ביניהם, כך שהנאשם ירצה בגין ההפעלה של התנאים 7 חודשי מאסר.

ג. העונש שהוטל והעונשים שהופעלו ירוצו במצטבר כך שהנאשם ירצה 31 חודשי מאסר בסך הכל.

ד. מאסר למשך 4 חודשים, ואולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם תוך שנתיים מיום שחרורו מן המאסר עבירה מסוג פשע לפי חוק מע"מ.

ה. מאסר למשך 2 חודשים, ואולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם תוך שנתיים מיום שחרורו מן המאסר עבירה מסוג עוון לפי חוק מע"מ.

ו. קנס בסך 80,000 ₪ או 3 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-40 תשלומים שווים, חודשיים ורצופים, החל מיום 1.6.23 ובהמשך בכל לחודש שלאחריו. אי תשלום שיעור משיעורי הקנס תעמוד יתרת הקנס לפירעון מידי.

אני גוזר על החברות את העונשים הבאים:

- קנס סמלי לחברה טל ברק השקעות ובניין בע"מ, הנאשמת, בסך 10 ₪.
- קנס סמלי לחברה ברק בהט הלל בע"מ, הנאשמת, בסך 10 ₪.
- קנס סמלי לחברה א.ב. אלרואי 45 בע"מ, הנאשמת, בסך 10 ₪.
- קנס סמלי לחברה נכסי נווה הלל בע"מ, הנאשמת, בסך 10 ₪.
- קנס סמלי לחברה קיהר בע"מ, הנאשמת, בסך 10 ₪.

כל אחד מהם בתוך 30 יום.

ז. התחייבות כספית בסכום של 50,000 ₪ (ההתחייבות ניתנה בעל פה לפי התיקון), שהנאשם יימנע במשך שנתיים מיום שחרור ממאסר מעבירת פשע לפי חוק מע"מ.

ככל שהופקד פיקדון בתיק זה או בתיקים קשורים על-ידי הנאשם, הקנס יקוזז מהפיקדון ואת היתרה יש להחזיר לידי או לגורם אחר לפי בקשת הנאשם, בהיעדר מניעה על-פי דין.

המרשם הפלילי מושב לידיה הנאמנות של התביעה.

החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועדים והתשלומים שקבע בית המשפט.

ניתן יהיה לשלם את הקנס/ פיצוי/ ההוצאות כעבור שלושה ימים מיום מתן ההחלטה/ גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, -Hyperlink Removed-

מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000

במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"ז טבת תשפ"ג, 10 ינואר 2023, בהעדר הצדדים.